

TINKAS HISTORIE - FRA SVØMMERHVALP TIL SKØN UNG DAME

af Eva Abel

For knap et år siden, fik vi et kuld hvalpe efter Berta. I kullet var der en lille hvalp, Tinka, som jeg gerne vil fortælle om.

Vores nyfødte Staby-hvalpe vejer normalt omkring 350 gram, nogle lidt mere og andre måske lidt mindre. Men i Bertas kuld var der en enkelt hvalp, som ved fødslen kun vejede 170 gram, "Lillepigen" kaldte vi hende dengang.

Hendes pels på benene var endnu ikke vokset ud, og hun så ud som om, hun var undfanget 4-5 dage senere end de andre, og da jeg så, hvor lille hun var, sagde jeg til min mand, at hvis ikke hun kæmpede for livet af sig selv, skulle vi ikke forsøge at holde hende i live men lade "naturen gå sin gang".

Men Tinka, som hun hedder idag, kæmpede bravt for at komme til den bagerste dievorte, hvor mælkemængden er størst, og når jeg vejede kullet, var hun hver dag den, der procentvis havde taget mest på.

*Tinka valgte at sove på maven
modsat de fleste nyfødte hvalpe,
der sover på siden.*

Tinka valgte at sove på maven modsat de fleste nyfødte hvalpe, der sover på siden. Skelettet på en lille hvalp er helt blødt, og på 12. dagen lagde jeg mærke til, at Tinka var begyndt at blive flad på brystet af at ligge på maven. Det kaldes en "Svømmer-hvalp". Jeg vidste at noget måtte gøres, for når brystet bliver trykket fladt, er der ikke plads

til, at lungerne kan vokse, og at hvalpen fortsat kan respirere normalt, så jeg søgte på nettet efter opdrættere med lignende erfaring.

I Danmark var der kun lidt erfaring at hente, men internationalt fandt jeg mange succes historier også hos hvalpe, hvor man først langt senere havde opdaget problemet. Jeg læste mig til, at man kunne binde bagbenene sammen, så hvalpen mere naturligt fik bagbenene ind under sig og ikke "splattede ud som en pandekage" på maven.

*På billederne kan I se, både hvor
fladt hendes bryst var og hvor lille
hun var i fht. de andre hvalpe.*

Jeg fik min dyrlæge til at vejlede mig i, hvordan jeg præcist skulle binde bagbenene sammen, så jeg ikke gjorde skade, men allerede på vejen hjem fra dyrlægen havde Tinka sparket bomuldssnoren af, den var hun ikke tilfreds med.

Det var ingen succes, så i stedet tog jeg kontakt til Sys Vad, der arbejder professionelt med hundes led, bevægelser, bindevæv mv. Hun var af den overbevisning, at jeg skulle arbejde terapeutisk med Tinka og vejledte mig heri, og så startede jeg ellers med at indrette fødekassen med æggebakker og snoede tæpper under Wetbeddet, så hverken Tinka eller hendes søskende kunne ligge fladt, men skulle bevæge sig op og ned, når de søgte efter mælk hos Berta.

Da hvalpene begyndte at tumle rundt og lege, susede Tinka afsted som sine søskende, selvom hun fortsat var lidt mindre.

Samtidig lavede jeg små øvelser med hendes bagben, pakkede hende ind i et tæppe, når hun skulle sove, så hun ikke kunne ligge sig på maven, og vendte hende skiftevis på højre og venstre side hver time, så hun udviklede sig ensartet, og så brystkassen kunne rette sig ud igen. I løbet af få dage begyndte hun selv at lægge sig rigtigt, når hun skulle sove, bruge bagbenene til at sætte af med og fik hurtigt sin normale

figur tilbage.

Da hvalpene begyndte at tumle rundt og lege, susede Tinka afsted som sine søskende, selvom hun fortsat var lidt mindre.

Jeg har efterfølgende snakket med forskellige opdrættere, der har haft svømmer-hvalpe, og der, ligesom jeg, har indrettet hvalpekassen med niveauforskelle for at understøtte den fysiske udvikling, og både de og jeg oplever, at ikke bare svømmer-hvalpen, men også dens søskende udvikler en rigtigt fint statur og bevægelser og spekulerer i, hvor meget man kan tilskrive indretningen af fødekassen.

Jeg ved, at flere af dem fortsat bruger æggebakker o.lign til øvrige kuld, også selvom der ikke har været svømmerhvalpe iblandt, fordi de simpelt hen oplever at hvalpene udvikler sig fysisk bedre.

I weekenden deltog Tinka på raceklubbens udstilling, hvor hun blev bedømt "Excellent" med CK og fik en fin 2. plads i juniorklassen, og jeg er så glad for, at vi valgte at investere ekstra tid og ressourcer i "Lillepigen", og at hun nu er blevet en skøn ung dame ♥